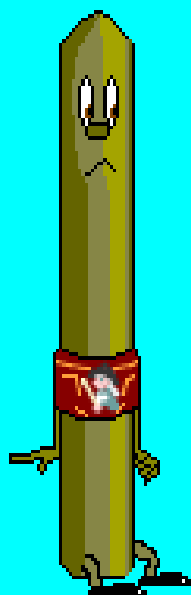

PETRALOUISE MURIS

IK BEN DE SIGAAR

© Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris

BLADZIJ	HOOFDSTUK
3	1 De wonderlijke aardstraal.
7	2 Bram steelt.
10	3 Jaspers spullen.
14	4 De sigaar.
17	5 Ik ben de sigaar.
21	6 'Waar is Bram?'
24	7 Een sigaar in gevaar.
27	8 Opa is in paniek.

HOOFDSTUK 1 DE WONDERLIJKE AARDSTRAAL.

Het is zo maar een gewone straat waar zomaar gewone mensen wonen.

Er gebeuren daar echter wonderlijke dingen.

Geen enkele bewoner heeft het vermoeden dat in hun straat een brede aardstraal is.

De wonderlijke aardstraal reikt tot aan de wolken en heeft vreemde krachten.

Niet iedereen voelt de straal, alleen diegenen die er gevoelig voor zijn.

In deze straat wonen maar twee dames die de straal echt voelen. Dat zijn Anna en Adelheid. Het zijn tweelingzussen van bijna dertig jaar.

In het verleden gebeurden daarom vreemde zaken. In het begin schrokken de dames van wandelende theekopjes. Dat was alleen te wijten aan hun gedachten.

Zodra zij bemerkten dat zij de afwas konden doen zonder de vaat aan te raken, dachten zij dat zij heksen waren. Zij begonnen te experimenteren.

Eerst bleef het enkel bij de afwas maar al gauw was Adelheid in de ban van magische krachten.

Zij kocht een modern toverboek, een veel te dure tovercomputer.

Natuurlijk was het geen echte tovercomputer, het was gewoon een nepding.

Omdat de aardstraal overal doorheen straalde, straalde die ook door de computer.

Alle toverspreuken konden daarom werkelijkheid worden. En dat gebeurde ook. Zij wist toen nog niet, dat alles eens uit de hand zou lopen.

In het eerste huis in de wonderlijke straat woont Anna met haar broertje Bram. Adelheid woont bij haar opa tien huizen verderop, zij woont bij hem omdat hij verzorging nodig heeft. Zij hebben vaak ruzie omdat opa zoveel rookt en hij slecht Nederlands spreekt. Hij rookt veel dikke sigaren, hij lijkt vaak op een oude stoomlocomotief. De huiskamer lijkt vaak op een grote wolk waar je niet doorheen kunt kijken. Toch houdt Adelheid van opa.

Vandaag kijkt zij in haar tovercomputer of er toverspreuken in staan om opa's sigaren te kunnen omtoveren. Het moet uit zijn met zijn gepaf, want het huis kleurt steeds weer bruin.

Na verloop van tijd heeft zij er één gevonden. Heel stiekem pakt zij een sigaar uit opa's sigarenkist. Zij legt hem voor zich neer, naast de computer op de muismat. Zij maakt wilde gebaren met haar handen, want zij denkt dat heksen dat ook doen. Dan zegt zij de spreuk op die zij zojuist gevonden heeft;

Zwingel, zwangel, zwobbeling.
Ik verander dit in een ander ding.
Hik, hak, hakkerdiehak
ik verander dit in een dode tak.

Nu moet zij nog de afmeting van de sigaar invoeren. De computer begint met de berekening van de sigaar en als dat is uitgerekend, flitst het computerscherm in alle beschikbare kleuren. De sigaar verandert langzaam.

'Hoera, het werkt!' juicht Adelheid blij.
Zij zend haar zus een berichtje dat haar
tovercomputer uitstekend werkt.

Opa komt nietsvermoedend de huiskamer binnen
en pakt een grote sigaar uit zijn sigarenkist.
Onderwijl legt Adelheid het dode takje op de
salontafel.

'Hou toch eens op met uw gepaf, het is toch niet
gezond zoveel te roken! Hoeveel sigaren koopt u

per week? Toch minstens twee kistjes?'
'O begin je weer?' moppert opa: 'dit is mijn huis
hoor! Ik koop alleen dure sigaru, die zijn beter.'
'Zonde van het geld opa!'

Als opa de kamer uitloopt, tovert zij al zijn sigaren in takjes en rietsigaren om, die zij in een vaas zet. Opa zoekt zijn sigaren, hij dacht dat hij nog een kistje had staan. Hij denkt dat hij zich vergist heeft. Daarom wandelt hij naar de sigarettenwinkel om twee nieuwe kistjes te halen. Onderweg steekt hij een vers sigaartje op en gaat op een bankje zitten. Zijn kleinzoon Bram loopt voorbij. 'Ha, opa! roept hij: 'ik kom vanmiddag wel even langs, ik moet nu naar school.' 'Dag jonge, zie je!' roept opa terug. Het regent, opa wordt nat. Hij drukt zijn sigaar uit en wandelt naar huis terug.

Thuis zet hij zijn sigarenkistjes op de salontafel en loopt naar de gang om zijn jas op te hangen. Net als hij de huiskamer binnenkomt ziet hij dat Adelheid een kistje leegschudt naast haar computer. De computer flitst. De meeste nieuwe sigaren zijn in dode takjes veranderd. Dan ziet hij de takjes op de tafel. 'Rot meid, waarom gun je me geen sigaru? Wil jij soms dat ik die stomme takkies oprook? Dit kisse krijg je nie.' Opa omklemt zijn nieuwe kistje. 'Praat toch een keertje normaal Nederlands!' gilt Adelheid geërgerd. Opa grist snel wat sigaartjes weg die in de kast liggen en stopt die bij zich. 'Heks!' roept hij boos en doet snel zijn jas aan.

Hij gaat naar Anna, zijn andere kleindochter. Daar klaagt hij dat Adelheid zo gemeen is. Anna troost hem met een ander sigarenkistje. Opa blijft een tijdje, 's middags gaat hij weer naar huis.

HOOFDSTUK 2 BRAM STEELT.

Bram komt de straat inlopen met een grote sporttas. Alvorens hij de buitendeur open doet trekt hij zijn schoenen uit om binnen geen geluid te hoeven maken.

Heel zachtjes loopt hij op zijn sokken de woning binnen.

Heel behoedzaam sluipt hij op zijn tenen naar de trap.

Als hij voorzichtig over de traptreden naar boven wil lopen kraken de treden.

‘Ben jij daar Bram?’ roept een stem vanuit de huiskamer.

Bram schrikt, hij geeft geen antwoord.

Razend snel loopt hij de laatste treden omhoog om zijn grote zus te ontwijken.

‘Bram?’

Zijn zus kijkt in de gang of er iemand binnen is.

‘Wat gek,’ denkt zij: ‘ik dacht toch echt dat ik iemand binnen hoorde komen.’

Zij staat onderaan de trap en luistert of zij haar broertje hoort. ‘Bram, ben jij het? Ben jij thuis jongen?’

Bram doet net of hij niet thuis is.

Als hij zijn zus weer naar de huiskamer hoort gaan, maakt hij zijn sporttas open.

Bram is blij, hij heeft op school een mobiele telefoon en een i Pod gepikt en speelt er nu mee.

Zijn zus Anna beneden, weet van niets, zij heeft geen idee dat haar broertje steelt.

Zij denkt dat hij nooit rottigheid uithaalt, zij heeft helemaal niets in de gaten. Zij vindt haar broertje lief en goed opgevoed. Hij is behulpzaam en maakt zijn eigen kamertje schoon.

‘Klap,’ de voordeur slaat dicht.

Bram kijkt voorzichtig uit het raam of zijn zus de deur uit is.

‘Gelukkig die is weg,’ denkt hij en rent naar beneden.

In de keuken hangt een kruidenrek.

In enkele potjes spaart zijn zus Anna geld voor onverwachte rekeningen. Hij draait er één open en haalt er geld uit om patat te kopen. Dan zet hij zijn schoenen onder de kapstok en loopt vervolgens weer naar boven. Als zijn zus even later weer binnenkomt, ziet zij Bram's schoenen onder de kapstok.

‘Oh, hij is thuis, ik zal even vragen of hij beneden iets komt drinken.’

Zij loopt de trap op en staat ineens voor Bram's neus.

Bram schrikt zich een ongeluk, hij frommelt de i Pod onder zijn trui.

‘Wat doe jij vreemd! Wat heb je daar?’

Zijn zus wijst naar zijn hand die iets onder zijn trui verstopt. Zij vindt dat verdacht.

‘Vooruit Bram, wat heb je daar! Laat zien wat jij voor mij verstopt.’

Bram rent langs haar, pakt snel zijn schoenen en rent het huis uit.

Hij denkt dat hij van alles af is en dat zij straks alles vergeten is.

Omdat Anna nog steeds in zijn kamertje staat, kijkt zij overal rond. Zij kijkt nooit Bram’s spullen na.

Hij doet immers zijn eigen kamer? Nu zij er toch is kijkt zij in zijn kast.

‘Poe, wat een zootje, alles ligt er zo maar in gepropt.’

Zij gooit de kleding op bed en vind geld tussen de kleding. Zij lacht: ‘gelukkig spaart hij, al is dit wel een vreemde plek en zo her en der. Ha, ha, hij is net zo spaarzaam als ik.’

Terwijl zij vol genoeg zijn kast opruimt ziet zij de mobile telefoon liggen. Zij bekijkt het ding.

‘Tegenwoordig willen ze van alles met zo’n ding.

Tv kijken, internetten en fotograferen, het kan niet op.’

Bram’s zus heeft totaal geen verstand van het ding en legt het keurig terug.

‘Tja, als hij spaart, kan hij natuurlijk zo’n ding kopen.’ twijfelt zij: ‘maar... hoe duur is zo’n ding?’

Hij krijgt wel zakgeld maar een krantenwijk heeft hij niet. Hoe komt hij aan zoveel geld?’

Dan hoort zij ineens een hels kabaal beneden.

HOOFDSTUK 3 JASPERS SPULLEN.

Anna rent de trap af. De herrie komt uit de keuken. Haar wasmachine maakt dat vreselijke lawaai, hij bonkt en stamp. Hij wiebelt en kraakt.
'Och nee, dat ding is stuk. Ik moet hem laten repareren of een nieuwe kopen. Wat naar nou, ik heb nu net een berg was.'

Zij loopt naar beneden, daar staat haar telefoon. Zij belt haar eigenaardige zus of zij de was wil draaien. Die heeft het weer eens te druk.
'Het spijt mij Anna,' zegt Adelheid: 'ik ben net met iets geheel nieuws bezig. Ik heb gemerkt dat mijn krachten toenemen. Ik heb nu geen tijd voor je. Moet jij soms nog even met opa spreken?'
'Ach, geef maar.' zucht Anna.
Opa hijgt als hij de telefoon in zijn handen krijgt: 'hallo? Wie belt mij?'
'Ik ben het opa, u spreekt met Anna. Hoe is het nu met u, bent u al wat rustiger geworden?'
'Ach rot, het is hier een zootje. Je zus is weer eens bezig. Zij heeft net al mijn sigaru in takkies omgetoverd. Die zie ik dus nooit meer terug. Zij wil dat ik stop met roke, nou... dat doe ik mooi niet!' schreeuwt hij hijgerig.
'U hijgt omdat u rookt opa, u krijgt het daar benauwd van.'
'Begin jij ook al!' schreeuwt opa. Van nijd stopt hij het gesprek.

Anna kijkt naar haar kruidenrek, daar zit geld in verstopt. Zij pakt een busje en kijkt erin.
'Ik moet alles tellen.' denkt zij.

Ze telt en telt, maar de inhoud wordt niet groter.
'Wat gek ik dacht dat ik meer geld opzij had gelegd.
Bram zou toch niet... nee.' denkt zij.
Zij kijkt in alle busjes en telt daarna alles opnieuw.
Toch twijfelt zij aan haar broertje.

Zij loopt weer naar zijn kamertje. Nu doorzoekt zij alles. In zijn bureau en onder zijn matras, onder het vloerkleed en tussen zijn boeken.
Overal op en overal onder. Dan gooit zij zijn sporttas leeg.

'Hebbes een portemonnee!'

Zij doet hem open.

'Jammer, hij is leeg. Hé daar staat een naam in, Jasper Verhoef. Wel, wel, die portemonnee is van Jasper, die is hem vast kwijt.

O er staat ook een telefoonnummer in. Ik zal hem even bellen.'

Ze rent naar beneden en tikt het nummer van Jasper in. De telefoon gaat over.

'Hè?' Zij draait zich om. Boven gaat de mobile telefoon in de kast over. Er klinkt een melodie.

'Ben ik dat? Is die telefoon ook van Jasper? Bel ik hem soms?'

Weer rent zij naar Bram's kamertje en pakt de telefoon.

Beneden tikt zij weer het telefoonnummer in.

Ja hoor, de telefoon gaat over.

Nu laat zij hem een tijdje overgaan totdat een stem zegt: 'u spreekt met de voicemail van Jasper Verhoef, ik ben er niet. Bel straks terug.'

'Wat moet Bram met de mobile telefoon van Jasper? Heeft hij die gestolen?'

Anna siddert van boosheid.

Zij slaat een vest om. Zij pakt Jaspers spullen en haar sleutels. Dan rent zij naar opa's huis.

'Wat is er aan de hand? Is er iets gebeurd?' vraagt Adelheid.

'Volgens mij steelt Bram, ik weet het alleen nog niet zeker. Ik vond een mobile telefoon en een portemonnee van ene Jasper Verhoef. Ik ga zo langs het politiebureau en kijk of die spullen vermist worden.'

'Niet zo haastig,' probeert Adelheid Anna gerust te stellen: 'misschien heeft hij die spullen overgenomen. Hij heeft het waarschijnlijk van Jasper gekocht.'

'Daar geloof ik niet in,' moppert Anna: 'hoe komt hij dan aan die telefoon? Ik denk ook dat hij geld steelt van mij. Ik dacht dat ik veel meer in huis had.'

Adelheid weet niet wat zij moet zeggen.

'Ik ga naar het politiebureau.'

'Doe dat nou niet, ga eerst langs de school.'

Misschien zit Jasper op dezelfde school. Neem die spullen mee.' oppert Adelheid.

Anna loopt naar de school. Zij vraagt de conciërge of er een Jasper Verhoef in de school is. Zij toont hem de spullen.

'Mag ik even naar Jasper toe? In welk lokaal is hij nu?'

'Jasper Verhoef is in lokaal elf, de gang uit en dan het eerste lokaal om de hoek.' Anna loopt naar de klas van Jasper. Zij klopt op de deur.

'We hebben het druk.' zegt de natuurkundeleraar: 'maak het kort.' Jasper komt verbaasd de klas uit. Dan ziet hij zijn spullen. 'Hoe komt u daaraan?'

'Was jij dit kwijt? Heeft iemand dit uit jouw schooltas gehaald? Had jij geld in jouw portemonnee?'

'Er zat vijf euro in.' zegt Jasper verbaasd. Hij is blij dat hij zijn spullen terugheeft.

Hier Jasper, ik heb hier tien euro voor je.

Ik straf de dader zogauw hij thuis is.'

'Maar mevrouw, ik mis nog mijn i Pod.'

'Als de dader die nog heeft kom ik die brengen, ik kom morgen weer langs school.'

Anna zegt niet dat haar broertje Bram alles

gestolen heeft. Dan zou hij plots geen vrienden meer hebben. Dan kijkt niemand hem meer aan op school.

Zij holt de gang uit. Jasper kijkt haar verbouwereerd na.

Zij prakkiseert: 'Bram heeft dus nog een ding gestolen. Het is een soort pot, maar wat voor een pot. Hoe ziet die eruit? Is het een grote pot of is het een kleine. Is het misschien een bloempot van klei dat op school is gemaakt? Wat moet' Bram daarmee. Ik moet eerst alles van hem weten, daarna bedenk ik wel een straf.'

HOOFDSTUK 4. DE SIGAAR.

Anna heeft met haar zus afgesproken dat Bram voor straf betoverd moet worden als hij nog iets steelt.

Zij zit in de huiskamer als Bram thuiskomt, zij doet net of zij van niets weet.

‘Was het leuk op school? Hoe ging het vandaag? Heb je veel huiswerk? Weet je wat, ik zet een pot thee dan kun jij mij alles vertellen.’

Anna gaat naar de keuken en Bram flitst naar zijn kamertje.

‘Die heeft natuurlijk weer wat te verbergen.’ denkt Anna.

Als de thee klaar is roept zij Bram: ‘broertje, ik heb thee, ik heb ook een lekkere roze koek voor je.’

Bram is binnen een mum van tijd in de keuken, hij lust graag roze koeken.

‘Ga zitten broer, wij moeten praten.’

‘Waarover?’ vraagt Bram geschrokken.

‘Mijn wasmachine is stuk. Ik heb een nieuwe nodig.

Voor de goedkoopste betaal ik ongeveer tweehonderd euro. Geen nood, ik heb een boel geld gespaard dus wij kunnen samen een nieuwe kopen. Pak jij even alle blauwe kruidenbusjes. Tel jij ook even mee?’

Bram wordt lijkbleek, nu komt het uit dat hij steeds geld uit de busjes heeft gestolen. Hij doet alsof zijn neus bloedt en pakt de busjes.

Zijn zus let op zijn gezicht.

Zij telt opnieuw haar geld.

‘Pak jij ook een kruidenbusje Bram, als wij allebei tellen gaat het sneller. Weet je wat? Als we geld overhouden koop ik een pot voor je.’

Bram likt, geld voor een i Pod zit er vast niet meer in. Gelukkig heeft hij er één in zijn schooltas.

‘Ik moet even naar het toilet, tel jij mijn bus nog even na, ik ben de tel kwijt.’ zucht Anna.

Zij rent snel naar Bram’s kamer en gooit zijn schooltas op het bed leeg.

Tussen zijn boeken ligt een blauw gebloemde meisjesportemonnee met vijftien euro en een vreemd ding dat de pot moet zijn. Wat is dat voor een ding?

‘Dit loopt volkomen uit de hand, hij pikt van zijn schoolgenootjes.’ denkt zij.

Zij stopt alles terug en rent naar beneden.

‘Heb jij alles geteld?’ vraagt zij poeslief.

‘Ja,’ antwoordt Bram.

‘We moeten zo naar Adelheid,’ liegt Anna: ‘zij heeft problemen met haar computer. Jij hebt daar toch verstand van? Misschien kan jij haar helpen.’

Zij heeft ook leuke spelletjes, we eten daar vanavond. Maak je huiswerk vanavond dan kunnen wij meteen gaan. Pak je jas Bram.’

Zij loopt achter Bram aan naar de kapstok.

‘Ik had al met opa afgesproken dat ik langs zou komen,’ zegt hij: ‘ik moet boven nog iets pakken.’

Anna is bang dat hij de spullen wil verstoppen, zij zegt gauw: ‘nee geen tijd, we gaan nu weg!’

Zij gooit zijn jas over zijn hoofd.

‘Aandoen, komaan!’

Bram doet mopperend zijn jas aan.

Als Adelheid haar deur open doet, is zij verbaasd dat zij nog bezoek krijgt.

‘Je weet toch nog wel dat we zouden komen?’ jukt

Anna: ‘Bram moest toch je computer nakijken?’

‘O, ja er is iets flink mis mee.’

Bram loopt met Adelheid mee naar de computer.

Die staat in de huiskamer in een mooie computerkast.

‘Hij staat al aan maar het lijkt wel of het scherm aan de achterkant licht geeft. Als jij nu even aan de achterkant van het scherm kijkt? Leg je hoofd maar op de muismat, dan kun je zo achter het computerscherm kijken.

Bram tuurt naar de achterkant van het computerscherm.

‘Luister eens Adelheid, mag dat ding niet naar voren geschoven worden? Dit is knap onhandig man!’

Adelheid drukt snel op de enterknop en zegt:

Zwingel, zwangel, zwobbeling.

Ik verander jou in een ander ding.

Hik, hak, hakkerdiehaar.

Ik verander jou in een sigaar.

Terwijl de computer berekend hoe klein die sigaar moet worden, krimpt Bram’s hoofd langzaam.

‘Wat gebeurt er!’ kan hij nog net uitschreeuwen.

Binnen luttele seconden ligt er een sigaar op de muismat.

‘Zo, dat is gebeurd.’ grinnikt Adelheid tevreden.

‘Waarom heb je me omgetoverd Adelheid? Dit lijkt wel een boze droom.’ piept de sigaar.

HOOFDSTUK 5 IK BEN DE SIGAAR.

‘Je bent nou echt de sigaar,’ lacht Anna: ‘dan moet je maar niet stelen!’

Bram hoort hoe zijn zussen plezier hebben en lachend de deur uit gaan.

Hij krabbelt overeind om de boel te overzien.

Alles om hem heen is immens groot en hoog.

De computer staat nog steeds aan.

Adelheid is vergeten het ding af te sluiten.

‘Wat is dat voor een programma?’ denkt Bram: ‘hoe kan een computer mij omtoveren. Dat bestaat niet. Eens kijken hoe dat programma werkt, ik kan mijzelf vast weer terug toveren. Ach nee, ik ben te slap om die enorme computermuis te laten bewegen. Dan maar met het toetsenbord.’

De sigaar springt van toets naar toets.

‘Er gebeurt niets op het scherm.’

Hij kan niet weten dat hij eerst een spreuk moet opzoeken.

Bram geeft de moed op, hij wil uit de computerkast.

Hij besluit om uit de kast te kruipen.

Vanaf de plank zou hij op de salontafel kunnen springen. Of liever, zal hij zich moeten laten vallen.

Hij weet dat hij niets zal voelen, want een sigaar heeft geen gevoel.

‘Ik wil in een spiegel kijken,’ denkt hij: ‘dan weet ik hoe ik er uit zie.’

‘Plof,’ Bram valt op de tafel.

Hij komt moeizaam overeind.

‘Zo nu moet ik nog op de vloer belanden. Het best kan ik mij opnieuw laten vallen.’

Binnen een mum van tijd ligt Bram op het vloerkleed. ‘Jemineetje’, het valt mij erg tegen om overeind te komen, laat staan om te lopen.’ zucht hij. Hij probeert naar zijn benen te kijken.

Dat lukt niet want

een sigaar heeft geen nek en kan daardoor onmogelijk zijn hoofd omdraaien.

Hij waggelt naar de gang.

Adelheid heeft daar een passpiegel neergezet, waar hij in kan kijken.

Het duurt een poosje eer hij daar is.

Dan ziet hij zichzelf.

O, o, wat schrikt die arme Bram.

‘O help,’ gilt hij: ‘ik ben de sigaar! Ik ben echt’ een sigaar. Help, help!’

Op dat moment komt opa rokend binnen.

Nog juist op tijd weet Bram zich achter de paraplubak te verstoppen.

Opa mummelt in zichzelf: ‘gelukkig heb ik wat sigaru in de paraplubak verstop. Effies pakke.’

Bram ziet opa's grote handen boven de paraplubak. Die zijn gevaarlijk dichtbij. Hij pakt zijn herenplu en vouwt die open.

'Plof, plof, plof.' Drie dikke sigaren vallen uit de plu.

'Ha, ha,' grinnikt opa: 'op dit plekkie hebbe ze nie gezoch.' Hij hijgt tijdens het bukken.

Opa's hoofd is dichtbij. Bram schuift nu helemaal achter de paraplubak.

Hopelijk kan opa hem niet zien.

Bram siddert, hij is bang. Opa zou hem ook op kunnen roken en dan is het met hem gedaan.

'Waarom hebben zij mij in een sigaar veranderd?

Zij weten toch dat opa graag rookt?

Dat is toch veel te gevaarlijk?

Ik moet achter de paraplubak vandaan, als ik nat word ben ik ook de sigaar. Is opa al binnen?'

Zuchtend komt hij tevoorschijn.

Heel voorzichtig loopt hij langs de muur naar de huiskamerdeur, die staat open.

Opa zit in zijn eigen stoel en rookt weer een gordijn om zich heen.

Het lijkt net of hij Bram aankijkt. Bram schrikt.

Gelukkig ziet opa hem niet, hij kijkt naar de krantenbak.

Hij ziet er tevreden uit. 'Ik mot zo effies mu krantje leze.' mummelt hij met zijn sigaar tussen zijn lippen.

Bram is blij dat opa in zichzelf praat.

'Opa pakt zo de krant en ondertussen kan ik mijzelf verstoppen. Dit keer verstop ik mij achter de deur.'

Net als hij achter gangdeur staat, komen zijn grote zussen binnen.

‘Waar is Bram?’ fluistert Adelheid als zij ontdekt dat hij niet meer naast de computer in de kast ligt.

Zij schuift alles naar voren.

Zij denkt dat Bram zich achterin de kast verstopt heeft.

‘Wat zoeken jullie meide?’ vraagt opa.

‘Niks bijzonders.’ jukt Adelheid.

Zij graait overal achter.

‘Hij ligt hier niet!’ zucht Adelheid verschrikt.

‘Zoek je soms je portemonneetje? Die ligt in de keukenla, domme gans!’ schreeuwt opa.

‘Ik hoor u wel opa, ik ben niet doof!’

‘Begin je weer? Zoek je weer ruzie?’ schreeuwt opa boos.

Opa staat op, grijpt zijn jas en loopt weer naar buiten. De buitendeur slaat met een klap achter hem dicht.

‘Zo...die is weg, nu kunnen we op ons gemak Brammetje zoeken.’ grinnikt Adelheid zenuwachtig.

Beide zussen zoeken overal in, om en achter.

De computerkast wordt helemaal leeggehaald.

‘Misschien is hij ergens anders,’ vraagt Anna zichzelf af: ‘misschien ligt hij op de vloer.’

Zij kruipt de kamer door.

Bram vindt dat het tijd is om zich ergens anders te verstoppen.

Hij denkt aan opa’s paraplu.

Hij waggelt weer naar de paraplubak en klimt omhoog.

Daarna laat hij zich in opa’s half geopende paraplu vallen.

Hij is nu goed verstopt, Anna en Adelheid zullen hem hier niet vinden.

HOOFDSTUK 6 'WAAR IS BRAM?'

De zussen zoeken tevergeefs naar hun broertje. 'O, Adelheid,' jammert Anna ineens: 'misschien heeft opa, Bram opgerookt. Waarom heb jij hem ook in een sigaar veranderd. Wist jij niets anders te verzinnen?'

Adelheid begint hartstochtelijk te huilen.

'Snik. Snik, dat computerprogramma stond nog aan, ik had net opa's sigaren in takjes veranderd.'

'Nou leuk is dat! Ik had hier eerst nog plezier om.

Nu zie ik pas in dat wij behoorlijk dom zijn geweest.

O hemeltje, ons broertje is opgerookt.'

Anna huilt nu ook.

Zij zoeken nog rond totdat opa terug is.

Daarna gaan beiden snel naar de keuken om avondeten te maken.

'Waar is Bram?' vraagt opa als hij aan tafel zit.

'Hij logeert bij een vriend.' jukt Anna.

'Waarom la jij um midde in de week logere? Hij moet toch naar school? Doetie dan wel zijn huiswerk? Je moet hem voortaan zijn zin niet meer geven. In het weekend kan hij ook logere.' zegt opa streng.

Adelheid kijkt naar de vloer en Anna durft opa ook niet aan te kijken.

'Mm, dit prakkie smaakt lekker.' smakt opa.

Adelheid heeft geen trek en Anna laat ook haar bord eten staan, zij zijn te nerveus om te eten.

'Hebbe de dames gesnoep?' Opa kijkt hen knorrig aan.

'Nee opa!'

Eet jullie bord dan leeg, anders staat het moregge' weer op tafel.'

'Morgen opa, geen 'moregge.' verbeterd Adelheid hem: 'spreek toch eens netjes Nederlands, luister wat meer naar de radio of naar mij!' En tegen Anna zegt zij: 'help even afwassen.' Opa moppert.

Dan gaan de twee zussen naar de keuken.

'Wat moeten we doen! Waar is Bram toch! Hij zal gauw vermist worden. Als het ontdekt wordt zijn wij er gloeiend bij.' jammert Anna.

'We gaan weer zoeken zodra opa in bed ligt, we halen nu alles overhoop in de huiskamer. We kijken ook de asbakjes na.' oppert Adelheid.

Het is elf uur als opa naar zijn bed gaat.

Pas nu kunnen de zussen weer gaan zoeken.

Ze zoeken hier en zoeken daar.

Ze kijken in de asbakjes en controleren opa's sigarenpeukjes.

Om drie uur 's morgens geven zij de moed op en gaan uitgeblust op de bank zitten.

'Ik weet nog een ding dat we nog kunnen doen.

We veranderen de rest van opa's sigaren in takjes, zodat hij niets meer te roken heeft.' zucht Adelheid.

'Juist ja, dan is er niks meer te roken en kunnen wij lekker slapen. Morgenmiddag zoeken we dan wel verder.' geeuwt Anna.

Adelheid start de computer op en laad het toverprogramma.

Anna pakt opa's sigarenkistjes en legt de sigaren één voor één op de muismat.

Als elke sigaar is omgetoverd slaat de klok vier keer. Anna geeuwt: 'ik zie je morgen.'

Zij gaat doodmoe naar huis.

Opa is 's morgens het eerst wakker. Hij heeft een goed humeur, hij heeft zich voorgenomen vandaag bij een vriend koffie te drinken. Hij rommelt in de keuken en komt even later met een kop thee in de huiskamer.

Na zijn kop thee klopt hij op de slaapkamerdeur van Adelheid.

'Meisie, jij zou mij hellepe douchen, ik wil vroeg weg.' vraagt opa.

Hij kan niet zelfstandig douchen, hij valt vaak en de douchecel is erg smal.

Adelheid komt gapend haar slaapkamer uit, zij moet vanmorgen ook werken.

'Oké opa, ik kom u zo helpen.'

Na drie kwartier is opa gedoucht en helemaal aangekleed. Adelheid heeft brood voor hem klaargezet en zorgt nu dat zijzelf het huis uit komt.

'Dag opa, prettige dag!' De deur zwaait dicht.

Opa krijgt zin in een sigaartje, hij wil er eentje opsteken. Hij zet zijn sigarenkistjes meestal in de kamerkast.

'Verhip, waar zijn me kissies, staan die soms bove?'

Opa loopt naar zijn slaapkamer. Hij kijkt in al zijn kasten maar de sigarenkisten staan er niet.

Hij strompelt de trap af en ziet aan de kapstok een plastictasje hangen.

'Aha, da zitte zij naturelijk in, ik heb ze helemaal niet opgeruimerd.'

Hij kijkt in het tasje. 'Lege potte, waar zijn me sigaru nou? Adelheid heeft de nieuwe kistjes toch niet te pakke gehad? Waar liggen die takkies dan?' Opa vindt zestig takjes in de afvalbak.

HOOFDSTUK 7 EEN SIGAAR IN GEVAAR.

Bram is die nacht uit opa's paraplu geklommen.
Hij heeft zich achter de computer verscholen.
Hij is bang dat opa hem ontdekt.
Opa staat een tijd bij de computerkast, hij moppert:
'dat kreng heeft vannacht weer me sigaru te pakke
gehad. Hoe werkt die rot computer. Waar zit de aan
en uit knop?' Opa heeft geen verstand van
computers. Hij krijgt het ding niet aan de praat.
Hij smijt met de deur van de kast.

Doordat de deur zo hard tegen de kast klappt, rolt
Bram tevoorschijn.
Opa ontdekt de heerlijke grote sigaar.
Hij is dolblij en wil de sigaar meteen oproken.
'Wat een lekkurru sigaar! Ik mot er even een puntje
vanaf knippe, dan kan ik um opsteke. Waar is me
sigaru knipper? Gelukkig heb ik nog wat te roke.
Adelheid heeft deze sigaar vast vergete om te
tovere, gelukkig maar.'

Opa zoekt nu zijn sigarenknippertje.
Hij wil een puntje van de sigaar afknippen zodat die beter ontbrandt.
Dan kijkt hij op zijn horloge en ziet dat hij haast moet maken.
Hij zoekt niet langer en stopt de sigaar in een leeg sigarenkokertje. Die stopt hij in zijn jas.
'Ik mot nu gaan, anders kom ik te laat.' denkt hij.
Hij pakt zijn paraplu want het regent pijpenstelen.
Bram zit niet meer in de paraplu, hij is nu in de sigarenkoker.

Opa haast zich naar de bushalte, de bus komt net aanrijden.
'Dag chauffeur, ik mot maar twee haltes mee.'
Opa gaat zitten en tuurt naar buiten. Hij is al snel bij zijn uitstaphalte, zijn vriend woont er tegenover.

Opa krijgt een heerlijke kop koffie, hij wil zijn sigaar oproken.
Zijn vriend ziet het mooie sigarenkokertje en zegt:
'laat die dicht, die moet jij nu niet oproken.
Bewaar die Cubaan maar. Hier, rook uit mijn sigarenkistje!'
'Ik heb geen Cubane gekoch, der leg een andere in.'
Opa's vriend vindt opa's taaltje niet erg meer.
Hij is er aan gewend. Opa luistert toch nooit wat een ander zegt. Hij is eigenwijs.
De twee oude mannen hebben die ochtend veel plezier. Als de klok halftwaalf slaat neemt opa afscheid. 'Ik mot weer gaan, Adelheid komt zo.
Dag Guus, tot volgende week.'

Opa komt kleddernat thuis.
Hij droogt zichzelf snel af en ploft in zijn stoel.
'Nou rook ik me lekkurru sigaar op. Ik zie daar me knippertje.'

Opa draait het sigarenkokertje open en haalt Bram tevoorschijn.

'Ut lijkt me un echte Cubaan. Hoe kom ik daaraan?
Ik heb helemaal geen geld om echte Cubane te kope. Nou mot dat puntje der nog af.'

Opa komt gevaarlijk dichtbij Bram's sigarenhoofd.
'Nee opa, ik ben Bram, knip mijn hoofd er niet af!'

Bram heeft een piepklein stemmetje, opa hoort hem niet. De knipper komt dichter en dichter bij.

'Help, help, niet doen opa, ik ben Bram!'

Opeens staat Adelheid in de huiskamer.

Opa heeft haar niet horen binnenkomen.

'Geef hier die sigaar!' schreeuwt zij.

Opa laat van schrik zijn sigaar vallen.

HOOFDSTUK 8 OPA IS IN PANIEK.

Adelheid grijpt vliegensvlug de sigaar van de vloer.

‘Geef terug, naar kind!’ gilt opa.

‘Opa, ik haal dadelijk twee nieuwe kisten sigaren, deze krijgt u niet!’

Adelheid rent met de sigaar naar haar computer.

Opa rent haar achterna en geeft haar een pats op haar hoofd.

‘Geef hier die Cubaan, deze mag geen takkie worden!’

Hij grist de sigaar van de muismat en stopt die achterstevoren tussen zijn lippen.

‘Deze rook ik nu op, wegwezel!’

Dan voelt opa gekriebel, het lijkt net of er een tor tussen zijn lippen zit.

Van schrik haalt opa de sigaar tussen zijn lippen vandaan en kijkt er naar. Hij ziet slecht zonder leesbril.

‘Geef hier opa, dat is Bram!’ schreeuwt Adelheid.

‘Niks hoor, dit is een echte Cubaan. Dit is de lekkurste sigaar op de wereldbol.’

Opa pakt zijn leesbril van zijn tafeltje en bekijkt de sigaar wat beter. Dan ziet hij wat er zo kriebelde.

‘Jakkies er hange torren an me rokertje.’

‘Nee opa dat zijn Bram’s zwarte schoenen.

Die sigaar is’ Bram!’

Opa lacht: ‘ha, ha Bram heeft veel grotere voeten.

Hou nu maar op, doe niet zo dom. Zet nou maar koffie voor opa!’

Adelheid schreeuwt: ‘opa, bekijk die sigaar wat beter! Ziet u niet dat hij armen en benen heeft? Ziet u zijn gezicht niet?’

Opa pakt zijn loep erbij. Het enorme vergrootglas glijdt langs de sigaar.

‘Ach nee!’ Van schrik laat opa de sigaar voor de tweede keer vallen.

‘Adelheid... heks die je bent, wat hebbie gedaan!

Ik had Bram vanmorgge al opgerook als ik me sigaru knippertje gevonden had. Alle mensen, waarvoor was dat nodig. Wat heeft hij verkeerd gedaan? Het is zo’n lieve knul!’

‘Bram is helemaal niet zo lief, hij steelt geld van Anna en ook van kinderen van zijn school. Hij heeft ook hun spullen gestolen, het is gewoon een dief! Wij moesten er iets aan doen. Dit leek ons het beste!’

Opa bekijkt Bram nogmaals.

‘Jij bent bloot, wacht hier is een sigaru bandje, die mag je om. Niet huilen Bram, Adelheid maakt je wel weer een knul.’

Opa geeft Bram aan Adelheid.

‘Tover um nou maar om.’

Adelheid gaat achter haar computer zitten. Hoe zij haar best ook doet, het toverprogramma werkt niet meer.

Zij barst in tranen uit: ‘boehoehoe arme Bram, ik kan het niet meer!’

‘Huil maar niet,’ zegt Bram: ‘misschien vergeet je iets. Wordt eerst een beetje rustig, probeer het straks nog een keer.’

Adelheid komt niet achter haar computer vandaan. Zij kijkt in alle programma’s of er ergens een foutmelding is.

Zij weet nog steeds niet dat de computer uitstekend werkt maar dat het geen tovercomputer is. Vandaag straalt de aardstraal zwak en daarom gebeurt er geen wonder. Telkens herhaalt Adelheid de toverspreuk maar die werkt natuurlijk ook niet.

‘Ik wil eten,’ zeurt opa: ‘maak eten klaar meisie!’
‘Maak zelf maar iets,’ snauwt Adelheid: ‘ik heb geen trek en sigaren eten niets!’
‘Na, na, na.’ zucht opa, hij staat zelf maar op. Als hij iets later met een bord vol brood de huiskamer binnenkomt gaat de huisbel. Adelheid schreeuwt: ‘doe open opa, ik ben hier bezig!’
Opa loopt morrend naar de buitendeur.

‘Het is Anna, zet een pot thee!’ schreeuwt hij tegen Adelheid. En tegen Anna zegt hij: ‘je zus heeft getoverd. Bram is nou voor altijd een Cubaan sigaar. Ik had um bijna opgerook en haar computer is stuk!’
‘Het is ook mijn schuld, ik had haar gezegd dat Bram gestraft moest worden.’
‘Wat zijn jullie stomme wijfies, hadde jullie niks anders te bedenke?’
Opa kijkt enorm kwaad. ‘Die computer gaat me huis uit! ik vin ut toch al gek dat het ding kan tovere! Niks geen getover meer, weg met dat ding!’
De twee zussen blijven urenlang achter de computer zitten, zij proberen telkens opnieuw de spreuk van het toverprogramma.

Dan eindelijk, wordt de aardstraal weer sterker. De onzichtbare straal flitst door de computer.

Als Adelheid opnieuw de grootte van Bram invoert, verandert de sigaar beetje voor beetje in een jongen.

‘Hoera, hoera!’ roepen de zussen blij: ‘Bram is weer Bram!’

Bram kijkt naar zijn lijf, hij heeft geen kleren aan maar een enorme papieren sigarenband.

Hij lacht erom.

Opa staat op en geeft Bram een draai om zijn oren.

‘Je mag niks pikke knul! Die computer blijft hier staan. Volgende keer als je wat jat, ben je weer de sigaar! Want dan rook ik je op, begrepe? Hebbie dat begrepe knul?’

‘Ja opa, ik beloof dat ik nooit meer zal stelen.

Ik zal alles teruggeven.’

Dat hebbe je zussies al gedaan, ga nie weer in de fout. Na, ik stop maar met roke,’ zegt opa: ik wor misselijk als ik een sigaar zie.’

‘Opa, spreek toch een keer goed Nederlands! schreeuwt Adelheid.

‘O, begin je weer, zoek je weer ruzie?’

Opa pakt zijn jas en loopt kwaad de deur uit.

Even later gaat Bram in opa’s kleren en Anna ook naar huis.

Alles is weer gewoon, behalve de aardstraal.

EINDE.